Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2025)0298

Strategia diplomatică a UE și cooperarea geopolitică în regiunea arctică

Recomandarea Parlamentului European din 26 noiembrie 2025 adresată Consiliului, Comisiei și Vicepreședintei Comisiei / Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind strategia diplomatică a UE și cooperarea geopolitică în regiunea arctică (2025/2116(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la chestiuni legate de regiunea arctică, în special rezoluția sa din 7 octombrie 2021 referitoare la regiunea arctică: oportunități, preocupări și provocări în materie de securitate[1],

– având în vedere Convenția Națiunilor Unite din 16 noiembrie 1994 asupra dreptului mării (UNCLOS),

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 13 octombrie 2021 intitulată „O implicare mai puternică a UE pentru o regiune arctică pașnică, durabilă și prosperă” (JOIN(2021)0027),

– având în vedere Acordul de la Paris și Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice,

– având în vedere Acordul întemeiat pe Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării și referitor la conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității marine în zonele care nu intră sub jurisdicție națională, adoptat la 19 iunie 2023,

– având în vedere înființarea Consiliului Statelor de la Marea Baltică,

– având în vedere Convenția Organizației Internaționale a Muncii privind populațiile indigene și tribale, adoptată la 27 iunie 1989,

[1] JO C 132, 24.3.2022, p. 113.

– având în vedere acordul de prevenire a pescuitului nereglementat în marea liberă din zona centrală a Oceanului Arctic din 3 octombrie 2018 („Acordul privind pescuitul în zona centrală a Oceanului Arctic”),

– având în vedere Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene,

– având în vedere Tratatul din 9 februarie 1920 privind insulele Svalbard (anterior „Tratatul privind Arhipelagul Spitsbergen”),

– având în vedere Declarația din 19 septembrie 1996 privind înființarea Consiliului Arctic (Declarația de la Ottawa),

– având în vedere cele trei acorduri obligatorii din punct de vedere juridic negociate sub auspiciile Consiliului Arctic, și anume Acordul de cooperare privind căutarea și salvarea internațională aeriană și maritimă în Arctica din 12 mai 2011, Acordul de cooperare privind pregătirea și răspunsul în caz de poluare cu hidrocarburi în Arctica din 15 mai 2013, precum și Acordul din 11 mai 2017 privind consolidarea cooperării științifice internaționale în regiunea arctică,

– având în vedere declarația comună adoptată în urma summitului Uniunea Europeană – Canada din 2025: un parteneriat durabil, o agendă ambițioasă”,

– având în vedere inaugurarea Biroului UE de la Nuuk, Groenlanda, la 15 martie 2024,

– având în vedere discursul pronunțat de prim-ministrul Groenlandei, Jens-Frederik Nielsen, în Parlament la 8 octombrie 2025,

– având în vedere articolul 121 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A10-0229/2025),

A. întrucât Arctica este o regiune locuită de peste patru milioane de oameni, cu culturi, comunități și economii diverse, și, ca atare, trebuie să rămână o zonă de pace, în care biodiversitatea și ecosistemele fragile să fie respectate; întrucât cooperarea constructivă în regiunea arctică ar trebui protejată de intensificarea rivalităților mondiale;

B. întrucât UE este implicată de decenii atât în regiunea arctică europeană, cât și în regiunea arctică extinsă ca actor arctic cu interese strategice și are un interes fundamental în a contribui strategic la rezultate pozitive în materie de securitate, socioeconomice și de mediu, în special prin cooperare multilaterală;

C. întrucât Rusia și-a intensificat concentrarea de forțe militare în

regiunea arctică de la începutul războiului său ilegal de agresiune împotriva Ucrainei; întrucât militarizarea Rusiei, însoțită de o prezență crescută a Chinei, a schimbat situația politică și de securitate din regiune; întrucât Rusia a adoptat un regim unilateral și nelegitim care reglementează navigația de-a lungul rutei maritime nordice (NSR), inclusiv legea din 5 decembrie 2022 care restricționează trecerea navelor de război străine, ceea ce stârnește preocupări serioase în temeiul dreptului internațional, în special al UNCLOS, și riscă să exacerbeze tensiunile geopolitice din regiunea arctică;

D. întrucât utilizarea regiunii arctice în scopuri militare se accelerează în același timp cu slăbirea cadrelor internaționale de reglementare privind controlul armelor, inclusiv al armelor nucleare, îndeosebi prin acțiunile regimurilor totalitare și autoritare, cum ar fi Rusia;

E. întrucât respectarea riguroasă a integrității teritoriale și a dreptului internațional, în special a UNCLOS și a convențiilor Organizației Maritime Internaționale (OMI), este esențială pentru menținerea Arcticii ca o regiune sigură și stabilă; întrucât OMI este principala autoritate mondială în domeniul siguranței maritime și al protecției mediului, convențiile sale obligatorii din punct de vedere juridic și orientările voluntare aplicându-se la nivel mondial, inclusiv în regiunea arctică;

F. întrucât toate politicile arctice trebuie să reflecte diversele realități din regiune, inclusiv diferitele sisteme de guvernare, cadre juridice, capacități de infrastructură și condiții socioeconomice;

G. întrucât Consiliul Arctic este forumul preeminent pentru cooperarea circumpolară; întrucât trei state membre ale UE și, în plus, doi membri ai Spațiului Economic European (SEE) fac parte din Consiliul Arctic, în timp ce șapte din membrii acestuia sunt state membre ale NATO;

H. întrucât, deși Consiliul Arctic se bazează pe angajamente voluntare și nu are autoritate obligatorie, acesta a facilitat cooperarea constructivă și mai multe acorduri obligatorii; întrucât mandatul său limitat îi reduce capacitatea de a aborda provocări majore, cum ar fi dezastrele ecologice sau tensiunile geopolitice în creștere, care ar putea amenința statutul regiunii arctice de regiune cu tensiune redusă; întrucât, din cauza războiului de agresiune neprovocat al Rusiei împotriva Ucrainei, reuniunile politice ale Consiliului Arctic au fost suspendate, subminând capacitatea acestuia de a-și îndeplini mandatul și de a funcționa în mod corespunzător;

I. întrucât nu s-au mai înregistrat progrese în ceea ce privește cererea UE de a deveni observator cu drepturi depline la Consiliul Arctic;

J. întrucât zona Groenlanda-Islanda-Regatul Unit (GIUK) constituie un coridor strategic care permite controlul traficului maritim și

detectarea amenințărilor hibride; întrucât aderarea Finlandei și Suediei la NATO a accentuat orientarea Alianței către Arctica și îi va consolida poziția în regiune;

K. întrucât regiunea arctică se încălzește de aproximativ trei ori mai mult decât media globală, accelerând pierderea gheții și amenințând stabilitatea climei planetare; întrucât gheața marină de vară dispare rapid, provocând distrugerea vastă a habitatelor și scăderea populațiilor de specii care depind de zăpadă și de gheață;

L. întrucât, în 2022, NATO a recunoscut schimbările climatice drept o provocare definitorie și un factor de multiplicare a amenințărilor, cu implicații profunde pentru operațiunile militare și de securitate, inclusiv în nordul îndepărtat, și a identificat nordul îndepărtat drept o regiune de importanță strategică în care capacitatea Rusiei de a perturba întăririle Aliaților și libertatea de navigație în Atlanticul de Nord constituie o provocare directă pentru Alianță; întrucât regiunea arctică poate fi considerată o zonă principală pentru legătura dintre climă și securitate; întrucât punerea în aplicare a Acordului de la Paris și a Pactului verde european rămâne necesară pentru a împiedica cele mai grave consecințe ale schimbărilor climatice;

M. întrucât dezghețarea permafrostului constituie o amenințare de securitate, de mediu și biologică transfrontalieră din cauza impactului său distructiv asupra infrastructurii, prin eliberarea de metan dăunător pentru climă, prin reapariția virusurilor și bacteriilor inactive și necunoscute și prin contribuția sa la perturbarea modelelor meteorologice în Europa și în afara acesteia; întrucât permafrostul submarin din zona arctică a Siberiei de Est ar putea deveni o altă sursă de emisii de metan;

N. întrucât diminuarea gheții marine sporește interesul mondial pentru regiunea arctică și resursele sale; întrucât îndeosebi retragerea rapidă a gheții marine deschide coridoare comerciale sezoniere și, eventual, pe tot parcursul anului, cum ar fi NSR, Pasajul de Nord-Vest și o viitoare rută transpolară, care ar putea remodela tiparele comerciale mondiale, creând în același timp încercări grele în materie de mediu, securitate și guvernare pentru regiunea arctică; întrucât condițiile meteorologice aspre, capacitățile limitate de căutare și salvare, costurile ridicate ale asigurărilor și chestiunile nesoluționate privind statutul juridic internațional al acestor noi rute maritime constituie obstacole majore în calea realizării lor depline, iar multe părți interesate solicită ca aceste rute să fie tratate ca parte a „bunurilor comune globale”;

O. întrucât, din cauza crizei climatice, schimbările din regiunea arctică sunt legate în mod intrinsec de Europa; întrucât temperaturile mai ridicate, creșterea nivelului mării, diminuarea biodiversității și fenomenele meteorologice extreme afectează oamenii și ecosistemele din Europa, subliniind necesitatea unor politici bazate

pe cunoaștere și știință, care să implice comunitățile arctice locale și instituțiile de cercetare;

P. întrucât Rusia a extins semnificativ poziția forțelor sale arctice și infrastructura militară, accentuând prin aceasta tensiunile militare regionale; întrucât conceptul de politică externă al Rusiei din 2023 identifică regiunea arctică drept una dintre regiunile prioritare ale Rusiei; întrucât militarizarea regiunii arctice este contrară spiritului de cooperare care a ghidat relațiile dintre statele arctice până în prezent;

Q. întrucât adâncirea cooperării dintre China și Rusia în regiunea arctică prin proiecte energetice comune, investiții în infrastructură și întreprinderi de transport maritim de-a lungul rutelor arctice emergente, riscă să consolideze o axă geopolitică de exploatare a resurselor și de acces restricționat, în detrimentul comunităților costiere arctice, al populațiilor indigene și al garanțiilor de mediu la nivel mondial; întrucât încălcările de către Rusia ale suveranității și integrității teritoriale ale statelor învecinate, împreună cu obstrucționarea navigației în Marea Azov, Marea Neagră și Marea Baltică, generează preocupări serioase care trebuie luate în considerare în orice evaluare a perspectivelor de menținere a coexistenței pașnice în regiunea arctică;

R. întrucât Rusia își consolidează infrastructura arctică prin construirea și utilizarea spărgătorului de gheață universal cu propulsie nucleară Ciukotka (proiectul 22220), ca parte a programului său mai amplu de asigurare a navigației pe tot parcursul anului de-a lungul NSR; întrucât Rusia construiește spărgătoare de gheață suplimentare pentru a-și sprijini ambițiile strategice în regiunea arctică;

S. întrucât imaginile prin satelit din 2023 au dezvăluit noi construcții semnificative de clădiri și infrastructuri pe Novaia Zemlia, o insulă arctică îndepărtată utilizată istoric de Rusia pentru testarea armelor nucleare; întrucât astfel de evoluții ridică preocupări serioase cu privire la activitățile nucleare reînnoite din regiunea arctică și la implicațiile acestora pentru securitatea regională și siguranța mediului; întrucât extinderea de către Rusia a construcțiilor militare, inclusiv pe Insula Wrangel, un sit care face parte din patrimoniul mondial al UNESCO și o rezervație naturală, stârnește îngrijorări grave în materie de mediu, de securitate și juridice;

T. întrucât, în martie 2024, Rusia a adoptat un decret de extindere a zonei arctice a Federației Ruse pentru a include districtele municipale Berezovski și Beloiarski din regiunea autonomă Hanti-Okrug Manti Autonom-Iugra; întrucât această extindere face parte din strategia Rusiei de consolidare a controlului federal asupra resurselor naturale, de consolidare a revendicărilor sale teritoriale și de atragere a investitorilor prin stimulente pentru zonele economice speciale;

U. întrucât Rusia a intensificat amenințările hibride în regiunea arctică, inclusiv prin operațiuni cibernetice și bruierea semnalelor GPS; întrucât apele arctice sunt utilizate din ce în ce mai mult de „flota fantomă” învechită și prost întreținută a Rusiei, care arborează pavilioane de complezență pentru a eluda sancțiunile internaționale, prezentând riscuri semnificative pentru mediu, siguranță și securitate în această regiune fragilă;

V. întrucât China s-a declarat „stat aproape arctic”, a proclamat „Drumul polar al mătăsii” ca o extensie a inițiativei sale „O centură, un drum” și își extinde în mod constant și rapid prezența la nord de Cercul Arctic, inclusiv prin investiții în companii rusești; întrucât Cartea albă a Chinei din 2025 privind securitatea în noua eră identifică „securitatea polară” ca parte a conceptului său cuprinzător de securitate națională;

W. întrucât proclamarea Chinei ca „stat aproape arctic” este o autodesemnare înșelătoare, fără temei juridic, privilegii sau justificare pentru o prezență militară în nordul îndepărtat; întrucât China și-a disimulat raza de acțiune militară și politică sub acoperirea cercetării științifice, deoarece instalațiile de cercetare chineze din Arctica, cum ar fi Centrul Fluviului Galben din Svalbard și Observatorul științific arctic China-Islanda din Kárhóll, au potențiale aplicații cu dublă utilizare; întrucât, în octombrie 2024, paza de coastă chineză a susținut că a intrat în Oceanul Arctic pentru prima dată în timpul unei patrulări comune cu Rusia, semnalând de asemenea o acțiune coordonată a Chinei și Rusiei de extindere a prezenței lor strategice în nordul îndepărtat;

X. întrucât, în ultimii ani, mai multe țări europene au blocat încercările Chinei de a achiziționa infrastructuri arctice sensibile din motive de securitate națională, inclusiv decizia Danemarcei din 2016 de a bloca achiziționarea bazei navale Grønnedal din Groenlanda, decizia Finlandei din 2018 de a bloca achiziționarea aeroportului Kemijärvi situat în apropierea unei zone militare și decizia Norvegiei din 2024 de a opri vânzarea Søre Fagerfjord către cumpărători chinezi;

Y. întrucât Rusia și China și-au adâncit în ultimii ani cooperarea în Arctica prin semnarea unui acord de cooperare în materie de pază de coastă, prin desfășurarea de exerciții militare comune, cum ar fi „Ocean-2024” și „Pacific Patrol-2024”, în apropierea Arcticii, precum și prin proiecte tehnologice și de construcții navale și noi coridoare comerciale de-a lungul NSR, consolidând astfel alinierea lor strategică în nordul îndepărtat; întrucât, în pofida războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, China a continuat cooperarea cu Rusia în Arctica, înlocuind investițiile pierdute ale companiilor occidentale în urma sancțiunilor occidentale adoptate după invazia pe scară largă a Ucrainei de către Rusia;

Z. întrucât China testează, prin intermediul unei nave cargo, o rută

expres către Europa prin regiunea arctică, pentru a institui un serviciu regulat pe NSR a Rusiei, care ar lega mai multe porturi din Asia și Europa;

AA. întrucât abordarea Statelor Unite cu privire la Arctica evoluează către o implicare extinsă, precedată de anumite declarații regretabile care implică Groenlanda;

AB. întrucât popoarele indigene și comunitățile locale dețin cunoștințe tradiționale de neînlocuit, acționează ca administratori principali ai ecosistemelor arctice și sunt afectate în mod disproporționat de schimbările climatice, marginalizarea socioeconomică și degradarea mediului, rămânând adesea excluse din procesele decizionale; întrucât există un consens larg în rândul factorilor de decizie europeni că popoarele indigene trebuie să fie sprijinite în continuare, iar intereselor lor trebuie să li se acorde o prioritate mai mare în procesul de elaborare a politicilor, asigurându-se, în același timp, că cunoștințele lor bazate pe comunitate sunt respectate și luate în considerare în toate evoluțiile politicilor; întrucât Consiliul Arctic a luat măsuri semnificative pentru a aborda această problemă;

AC. întrucât Danemarca, Suedia și Finlanda sunt semnatare ale Declarației de la Ottawa din 1996, care confirmă angajamentul lor față de bunăstarea locuitorilor din Arctica, inclusiv recunoașterea relației speciale și a contribuțiilor unice ale popoarelor indigene și ale comunităților acestora, recunoaște cunoștințele tradiționale ale popoarelor indigene și solicită ca acestea să fie consultate și implicate pe deplin în procesul decizional;

AD. întrucât regiunile arctice ale UE servesc drept poartă de acces către implicarea și prezența sa în regiunea arctică extinsă, oferind resurse pentru autonomia strategică europeană, răspunzând în același timp intereselor locale, cum ar fi cererea tot mai mare de resurse naturale și drepturile populațiilor indigene; întrucât sprijinul acordat de UE în cadrul politicii de coeziune, al Interreg, al programului Orizont Europa și al programelor de dezvoltare rurală pentru zone precum zonele nordice slab populate și rețelele precum Forumul primarilor din regiunea arctică și Grupul celor șase din regiunea arctică sunt esențiale pentru interesele arctice ale UE;

AE. întrucât inițiative precum Summitul populației indigene euroarctice sami de la Marea Barents, organizat în Parlamentul European în 2023, pot consolida și mai mult cooperarea cu comunitatea sami;

AF. întrucât Groenlanda va prezida Consiliul Arctic pentru perioada 2025-2027 în numele Regatului Danemarcei, oferind o oportunitate esențială de a consolida guvernarea arctică favorabilă includerii și bazată pe norme;

AG. întrucât strategia Groenlandei este de a-și întări reprezentarea diplomatică la nivel mondial, inclusiv planurile de a deschide birouri

la Ottawa și New York, menținându-și în același timp reprezentanțele la Washington, Beijing, Reykjavik și Bruxelles; întrucât importanța strategică a bazei spațiale Pituffik a SUA în Groenlanda este esențială pentru sistemul de apărare antirachetă al NATO și activitățile de monitorizare a spațiului;

AH. întrucât, după mai multe recomandări din partea Parlamentului, în martie 2024, UE a deschis în cele din urmă un birou al UE la Nuuk, consolidându-și prezența diplomatică și promovând o cooperare mai strânsă cu Groenlanda; întrucât UE și Insulele Feroe au convenit asupra unui parteneriat consolidat, care include cooperarea în domeniul pescuitului, climei și al altor chestiuni strategice;

AI. întrucât hidrocarburile abundente, pământurile rare, pescuitul și alte resurse din regiunea arctică sunt din ce în ce mai căutate, necesitând standarde stricte de sustenabilitate și o împărțire echitabilă a beneficiilor;

AJ. întrucât regiunea arctică deține diverse resurse energetice esențiale pentru tranziția verde și cea digitală a UE, inclusiv hidrogen, energie hidroelectrică, eoliană și geotermală, care pot contribui la diversificarea și decarbonizarea mixului energetic al UE; întrucât investițiile strategice sunt necesare pentru a asigura materiile prime critice esențiale pentru competitivitatea industrială și capabilitățile de apărare ale UE;

AK. întrucât inițiative precum Polar Connect și conceptul „Viziunea 2030” au în vedere rute de cabluri submarine transarctice reziliente care să lege Groenlanda și Islanda de Europa continentală; întrucât astfel de proiecte sunt vulnerabile la amenințări hibride din partea unor actori răuvoitori, cum ar fi Rusia și China;

AL. întrucât dezvoltarea cablurilor submarine arctice de fibră optică care leagă Europa de Japonia și Coreea de Sud constituie o ocazie strategică de a asigura o mai bună conectivitate digitală sigură și de mare viteză, de a întări suveranitatea digitală a UE și a adânci cooperarea UE-Asia; întrucât protejarea cablurilor submarine, a conductelor, a sistemelor de comunicații și a coridoarelor de transport din Arctica este esențială pentru securitatea digitală, energetică și economică a UE și a SEE;

AM. întrucât Groenlanda, Islanda și Norvegia gestionează cel mai mare sector de pescuit sustenabil din regiunea arctică, iar regiunea dezvoltă cunoștințe specializate în domeniul biotehnologiei și al inovării, care sunt vitale pentru securitatea alimentară, economia albastră și conducerea bazată pe știință ale UE; întrucât UNCLOS cuprinde dispoziții privind drepturile, obligațiile și responsabilitățile statelor în materie de protecție a mediului;

AN. întrucât potențialul economic al regiunii arctice se extinde dincolo de resursele naturale la sectoare precum turismul, tehnologia spațială și

infrastructura centrelor de date, oferind UE oportunități de a dezvolta parteneriate strategice care să valorifice geografia unică a regiunii, resursele regenerabile de energie și apropierea de aliații-cheie;

AO. întrucât principiul de „a nu aduce prejudicii semnificative” înseamnă a nu sprijini sau a nu desfășura activități economice care prejudiciază în mod semnificativ obiectivele de mediu în sensul articolului 17 din Regulamentul (UE) 2020/852[2];

AP. întrucât conexiunile energetice cu regiunea arctică, inclusiv importurile de petrol și gaze din Marea Barents a Norvegiei, transporturile de gaze naturale lichefiate (GNL) prin rutele maritime arctice în timpul perioadei de tranziție către autonomia energetică a UE, exporturile de energie din surse regenerabile și potențialul de hidrogen verde din Islanda și Groenlanda, proiectele de infrastructură sprijinite de UE, cum ar fi cablurile și conductele submarine, precum și cooperarea în materie de cercetare și inovare pentru dezvoltare sustenabilă, sunt esențiale pentru securitatea energetică a UE și pentru dezvoltarea economică viitoare, asigurând în același timp investiții în economiile și infrastructura locală din Arctica; întrucât partenerii și aprovizionarea fiabilă cu energie sunt esențiale pentru a asigura securitatea generală, după cum o demonstrează războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și criza energetică ulterioară;

AQ. întrucât regiunea arctică suferă de un deficit de infrastructură, ceea ce dezavantajează populațiile locale și altele; întrucât dezvoltarea unor proiecte de infrastructură cu scopuri multiple ar putea contribui atât la soluționarea acestor deficiențe, cât și la abordarea provocărilor mai ample în materie de securitate;

AR. întrucât terminalele GNL nou-construite și planificate – în special unitățile plutitoare de stocare și regazeificare față de care statele membre ale UE și-au asumat angajamentul în ultimii ani – constituie un punct de acces esențial pentru GNL norvegian, consolidând și mai mult diversificarea și securitatea aprovizionării; întrucât dezvoltarea și producția în continuare de spărgătoare de gheață sunt esențiale pentru explorarea și siguranța regiunii arctice, iar Finlanda are cunoștințe specializate deosebite în acest sens;

AS. întrucât cercetarea finanțată de UE, parteneriatele Orizont Europa și serviciile Copernicus prin satelit oferă date esențiale pentru reziliența la securitate, schimbările climatice, siguranța navigației și

---

[2] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

gestionarea mediului în nordul îndepărtat,

AT. întrucât o conectivitate prin satelit sigură, rezilientă și autonomă constituie un atu strategic pentru a proteja comunicațiile, a îmbunătăți conștientizarea situației, a proteja infrastructura critică și a consolida capacitatea Uniunii de prevenire, descurajare și răspuns în cazul amenințărilor hibride și convenționale din regiunea arctică;

AU. întrucât tehnologiile spațiale, inclusiv de poziționare, navigare, observare a Pământului și comunicare prin satelit, sunt esențiale pentru conștientizarea situației, monitorizarea mediului și conectivitate în regiunea arctică; întrucât localizarea geografică a Norvegiei și instalațiile sale, cum ar fi portul spațial Andøya și Misiunea de bandă largă prin satelit în regiunea arctică, oferă o infrastructură critică care sprijină interesele UE și fac posibil accesul european independent la spațiu; întrucât cooperarea consolidată cu Norvegia în ceea ce privește capabilitățile spațiale este esențială pentru a sprijini securitatea și strategia UE pentru regiunea arctică;

AV. întrucât Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) joacă un rol fundamental în definirea și coordonarea politicii UE privind regiunea arctică,

1. recomandă Consiliului, Comisiei și Vicepreședintei Comisiei / Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate următoarele:

   (a) să condamne militarizarea crescândă a regiunii arctice, îndeosebi din cauza restructurării militare extinse a Rusiei, inclusiv înființarea Colegiului maritim care, în combinație cu interesul clar al Chinei în regiune, a escaladat și mai mult tensiunile regionale și a subminat stabilitatea regională;

   (b) să monitorizeze îndeaproape interesul strategic tot mai mare al Chinei și activitățile sale în regiunea arctică în cadrul „Drumului polar al mătăsii”; să admită că ambiția declarată a Chinei de a deveni o „mare putere polară” până în 2030 și extinderea prezenței sale prin misiuni de cercetare, investiții în infrastructura strategică și parteneriate cu dublă utilizare pot pune sub semnul întrebării principiile de guvernare stabilite;

   (c) să țină seama de toate scenariile posibile de amenințare legate de situația din Ucraina, inclusiv eventuala întărire a prezenței Rusiei în regiunea arctică ca urmare a unui potențial conflict înghețat în Ucraina; să pună în aplicare deplină, prin urmare, sancțiunile UE privind tehnologiile cu dublă utilizare destinate extinderii militare a Rusiei în regiunea arctică, sprijinind în același timp implicarea Ucrainei în structurile de guvernare arctice, inclusiv perspectiva statutului de observator în forurile relevante; să înăsprească sancțiunile împotriva navelor din flota fantomă care utilizează pavilioane de complezență pentru a

eluda sancțiunile în regiunea arctică; să modernizeze monitorizarea și asigurarea respectării acestora, inclusiv prin cooperare internațională, pentru a se asigura că porturile și companiile de asigurări includ astfel de nave pe lista neagră; să tragă la răspundere pe deplin statele de pavilion pentru asigurarea respectării standardelor de mediu și de siguranță;

(d) să înțeleagă pe deplin importanța zonei GIUK drept coridor de tranzit maritim indisociabil de interesele UE, precum și riscurile asociate emergenței sale ca teatru de operații la limita legalității; în consecință, să încerce să consolideze reziliența instituțională a acestor țări și teritorii în cooperare cu parteneri constructivi;

(e) să colaboreze cu statele membre și cu aliații NATO pentru a întări capacitățile de descurajare ca răspuns, inclusiv prin intensificarea dialogurilor strategice UE-NATO privind sensibilizarea cu privire la domeniul arctic, schimbul de informații și exercițiile comune defensive în nordul îndepărtat, urmând exemplele Provocării arctice 2023 găzduite de Suedia, Finlanda și Norvegia și exercițiul militar Arctic Light 2025 condus de Danemarca; să consolideze cooperarea cu structurile NATO și cu Centrul European de Excelență pentru Contracararea Amenințărilor Hibride pentru a întări reziliența și a elabora standarde comune pentru protecția infrastructurii în regiunea arctică; să aprofundeze cooperarea practică UE-NATO în regiunea arctică în domenii de interes comun – inclusiv sensibilizarea cu privire la domeniul maritim, protecția infrastructurii critice, logistica și interoperabilitatea în materie de căutare și salvare; să mărească vigilența în ceea ce privește colaborarea UE cu partenerii externi și să instituie mecanisme de examinare de securitate la nivelul UE pentru proiectele străine de cercetare și infrastructură arctică;

(f) în paralel, să continue să depună eforturi pentru a împiedica propagarea conflictelor geopolitice în regiune, asumându-și în același timp un rol mai proeminent în regiunea arctică și urmărind o rearticulare cuprinzătoare a politicii arctice, care să depășească noțiunea depășită de excepționalism arctic, și, în schimb, să o utilizeze ca pe o metodă de evaluare a provocărilor în continuă evoluție în contextul geopolitic actual;

(g) ținând seama de acest lucru, să se asigure că acțiunile UE în nordul îndepărtat sunt complementare conceptului strategic al NATO din 2022 și beneficiază de poziția maritimă consolidată a Alianței; să promoveze deconflictualizarea între NATO și UE și conștientizarea comună a situației și să solicite întărirea interoperabilității dintre statele membre ale UE și alți aliați NATO în ceea ce privește securitatea regiunii arctice, supravegherea maritimă, operațiunile de căutare și salvare și

protecția infrastructurii critice;

(h) să observe că regiunea arctică europeană face parte dintr-un continuum care include regiunea Mării Baltice în regiunea arctică, împărtășind încercări și interese comune; să constate că activitățile UE în regiunea arctică trebuie să se alinieze la activitățile de dezvoltare desfășurate de UE în zonele din nordul frontierei sale estice și să le sprijine, astfel încât să maximizeze impactul lor;

(i) în acest context și având în vedere incidentele recente din Marea Baltică atribuite flotei fantomă a Rusiei și navelor chineze, să consolideze în mod substanțial protecția infrastructurii subacvatice esențiale din regiunea arctică, în special a cablurilor și conductelor submarine, inclusiv a celor din apropierea Groenlandei, și să înăsprească cadrul de reglementare pentru sancțiuni și contramăsuri; să respecte și să implementeze obligațiile prevăzute la articolele 112-115 din UNCLOS, care sunt esențiale pentru a proteja interconectivitatea digitală și energetică a Europei împotriva perturbărilor geopolitice; să elaboreze o strategie a UE și a SEE de monitorizare și combatere a cooperării sino-ruse în nordul îndepărtat, care ar putea submina libertatea de navigație și dreptul internațional;

(j) să sprijine stabilirea unor standarde comune în materie de securitate cibernetică și reziliență pentru cablurile submarine, punctele de aterizare și infrastructura digitală critică din Arctica, inclusiv prin evaluări comune ale riscurilor, cerințe de comunicare a incidentelor și exerciții periodice de testare la stres, recunoscând rolul strategic al acestora în autonomia strategică deschisă a UE;

(k) să abordeze amenințările hibride, cum ar fi atacurile cibernetice, bruierea și spoofingul GPS și sabotajul prin cablu submarin, care necesită mecanisme consolidate de monitorizare și răspuns prin intermediul unui cadru comun UE-NATO de monitorizare și răspuns și investiții sporite în comunicații prin satelit modernizate, securizate și autonome, inclusiv capacitatea de lansare, precum și investiții, drone subacvatice și cartografierea fundului mării; în acest sens, să sprijine cercetarea, testarea și adoptarea etapizată a tehnologiilor hibride de supraveghere finanțate de UE, inclusiv a sistemelor fără pilot la bord, în coordonare cu partenerii nordici, pentru a monitoriza amenințările hibride și a răspunde la acestea;

(l) ținând seama de importanța strategică tot mai mare și dependența tot mai mare de capabilitățile spațiale arctice pentru securitatea europeană, să amelioreze evaluarea colectivă a situației, reziliența și stabilitatea regională în regiunea arctică;

în plus, să promoveze investițiile și parteneriatele conduse de UE cu aliați de încredere pentru a securiza infrastructura arctică critică și a reduce dependența de puterile autoritare, inclusiv producția de spărgătoare de gheață, dacă este posibil, în cooperare cu partenerii strategici ai UE;

(m) să recunoască concurența geopolitică crescândă de-a lungul rutelor maritime arctice, în special pe NSR; să sprijine, prin urmare, dialogurile diplomatice menite să stabilească acorduri internaționale clare privind libertatea de navigație și cooperarea maritimă pașnică, opunându-se pretențiilor unilaterale și promovând aplicarea dreptului maritim internațional în conformitate cu UNCLOS; în consecință, să condamne public restricțiile impuse de Rusia privind libera navigație în cadrul NSR și consolidarea infrastructurii militare de-a lungul NSR; să sprijine aplicarea dreptului internațional pentru a contracara încercările de a legitima coridoarele de transport maritim contestate sau de a proiecta o influență geopolitică sub pretextul cooperării științifice sau economice; să participe la dialoguri regionale privind punerea în aplicare a Acordului întemeiat pe UNCLOS și referitor la conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității marine în zonele care nu intră sub jurisdicție națională în regiunea arctică;

(n) ținând seama de impactul disproporționat al schimbărilor climatice asupra Arcticii și în cooperare cu partenerii internaționali și cu popoarele indigene din regiunea arctică, să consolideze urgent strategiile de adaptare care au, de asemenea, o dimensiune de politică de securitate, să sprijine inițiativele ample de monitorizare și să mărească semnificativ investițiile în programele de cercetare care acordă prioritate necesității de a echilibra creșterea economică, protejând în același timp ecosistemele critice din regiunea arctică, în conformitate cu principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ” consacrat la articolul 17 din Regulamentul (UE) 2020/852; să admită că, deși schimbările climatice amenință ecosistemele arctice, creșterea temperaturilor are, de asemenea, un impact social major în regiunile arctice, subliniind necesitatea de a plasa populația arctică în centrul cercetării și de a asigura că beneficiile activităților de cercetare ajută comunitățile locale să se adapteze și să devină mai rezistente;

(o) ținând seama de importanța resurselor naturale arctice, inclusiv hidrocarburile, pământurile rare și pescuitul, și împreună cu statele membre, să întărească parteneriatele consensuale cu Groenlanda și alte părți interesate din regiunea arctica, inclusiv comunitățile indigene, în ceea ce privește extracția și prelucrarea sustenabilă a resurselor, respectând în același timp cu strictețe cele mai înalte standarde de mediu pentru a evita consecințe dezastruoase, precum cele cauzate de deversarea de

petrol din 2020 de la Norilsk (Rusia); să se asigure că o astfel de cooperare, pe de o parte, contribuie la creșterea populației și la revitalizarea comunităților locale din regiunea arctică și, pe de altă parte, reduce dependența UE de China și de alți furnizori nefiabili; să țină seama de interesele strategice ale UE în asigurarea accesului la materii prime critice de la parteneri fiabili, care împărtășesc aceeași viziune, precum și de creșterea economică a UE;

(p) în paralel, să efectueze demersuri pentru a institui un regim internațional obligatoriu de răspundere pentru mediul înconjurător, pentru a garanta că poluatorii sunt pe deplin răspunzători în cazul accidentelor și al daunelor ecologice din apele arctice, ținând seama de posibila deschidere a unor noi căi navigabile transarctice;

(q) luând în considerare necesitatea de a respecta și a promova drepturile popoarelor indigene din întreaga Arctică, să depună eforturi în vederea încorporării cunoștințelor indigene în procesele de mediu și de elaborare a politicilor, asigurându-se că interesele și cunoștințele specializate ale popoarelor indigene sunt bine integrate la toate nivelurile de elaborare a politicilor UE, alături de toate celelalte surse relevante de cunoștințe, și că limbile și cultura lor sunt protejate;

(r) să acorde prioritate programelor privind sănătatea mintală, alfabetizarea, limbile și tineretul în cadrul cooperării UE cu regiunea arctică, răspunzând recomandărilor forumurilor populațiilor indigene și ale tinerilor din regiunea arctică;

(s) să respecte articolul 19 din Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene, care menționează drepturile acestora; în aceeași ordine de idei, să vegheze ca activitățile UE și ale statelor membre în regiunea arctică să contribuie la nivelul de trai și drepturile comunităților indigene și să nu le submineze, în concordanță cu Declarația de la Ottawa din 1996; să ia în considerare și să contracareze expunerea mărită a popoarelor indigene la ingerințele străine și la campaniile de dezinformare care urmăresc să transforme contextele complexe și unice în arme;

(t) să integreze pe deplin recomandările Declarației de la Kiruna din 2013 în politica UE privind regiunea arctică, inclusiv prin sprijinirea creșterii finanțării pentru energia din surse regenerabile și gestionarea sustenabilă a deșeurilor în comunitățile arctice, prin întărirea mecanismelor pentru participarea semnificativă a popoarelor indigene la guvernarea și procesul decizional din regiunea arctică, prin consolidarea securității civile și a capacităților de răspuns în situații de urgență în regiunile arctice – inclusiv a infrastructurii de

căutare și salvare și de pregătire pentru dezastre – și prin promovarea parteneriatelor interdisciplinare în materie de cercetare și educație, inclusiv prin sprijinirea tinerilor din regiunea arctică și a instituțiilor locale și indigene;

(u) să promoveze punerea în aplicare deplină a Acordului privind pescuitul în zona centrală a Oceanului Arctic, solicitând semnatarilor să instituie un program comun de cercetare științifică și monitorizare și să integreze cunoștințele indigene înainte de a permite orice activități viitoare de pescuit comercial în regiune;

(v) recunoscând că o zonă arctică populată, o infrastructură transfrontalieră și societăți reziliente au o importanță strategică pentru securitatea europeană, să întărească cooperarea în cadrul regiunii arctice europene și cu aceasta; să sprijine, în special, dezvoltarea proiectelor de infrastructură nord-nord și est-vest în zona arctică suedeză și finlandeză, punând un accent deosebit pe facilitarea creșterii capacității pe calea ferată existentă din Finlanda până la Oceanul Arctic și pe explorarea de noi legături de transport multimodal, pentru a întări conectivitatea UE-nord și mobilitatea militară;

(w) recunoscând importanța conectivității reziliente pentru comunitățile arctice și pentru securitatea UE, să elaboreze instrumente ale UE care să promoveze în mod activ o integrare economică mărită în regiunea arctică, deoarece investițiile în infrastructura transfrontalieră cresc mobilitatea, stimulează inovarea și dezvoltarea afacerilor și întăresc securitatea aprovizionării și pregătirea prin cooperarea dintre actorii publici și privați;

(x) să admită că sprijinul UE pentru dezvoltarea și colaborarea în regiunea arctică este vital pentru promovarea relațiilor, a încrederii și a capacității de dezvoltare în zonele nordice slab populate și vulnerabile;

(y) să admită că, într-un mediu complex al politicii de securitate, competitivitatea și gestionarea crizelor depind de societăți puternice și inovatoare și de întreprinderi locale cu capacități proprii, precum și de cooperarea transfrontalieră dintre factorii de decizie, cercetători, întreprinderi și comunități; să admită că UE ar trebui să sprijine în continuare, în dialog strâns cu statele și organismele regionale relevante, consolidarea capacităților unor comunități arctice mai reziliente și mai sustenabile;

(z) evidențiind rolul esențial jucat de cooperarea științifică internațională în guvernarea arctică și înțelegerea climei, să sprijine continuarea finanțării din partea UE pentru proiectele de cercetare și dialogurile științifice privind regiunea arctică și

participarea activă la acestea; să promoveze schimbul de date deschise și integrarea descoperirilor științifice în procesele de elaborare a politicilor, asigurându-se, în același timp, că un astfel de schimb științific se desfășoară cu conștientizarea deplină a riscurilor actuale în materie de apărare și securitate care decurg din situația geopolitică;

(aa) să recunoască că universitățile din zonele rurale arctice joacă un rol unic, impulsionând dezvoltarea regională și creșterea economică prin inovare în cercetare și afaceri, atragerea de nou-veniți, îmbogățirea competențelor și aptitudinilor locale și regionale, promovarea coeziunii regionale, răspândind cunoștințe și informații care contribuie la reziliență și pregătire; sprijinirea universităților din regiunea arctică, inclusiv prin contribuții financiare prin intermediul unei combinații de programe ale UE; să consolideze inițiativele de mobilitate educațională și de cercetare dintre universitățile din UE și instituțiile de învățământ superior din regiunea arctică, inclusiv din Groenlanda, Islanda și nordul Norvegiei, pentru a promova o nouă generație de experți în regiunea arctică și pentru a adânci cooperarea interpersonală; să crească finanțarea cercetării interdisciplinare privind Arctica și să sprijine înființarea unui „Centru european pentru excelență în cercetarea arctică”, care să utilizeze serviciile Copernicus, infrastructurile de date deschise, măsurătorile *in situ* și cunoștințele tradiționale, pentru a furniza produse științifice operaționale care să sprijine procesul decizional la nivelul UE și cooperarea cu partenerii internaționali legitimi;

(ab) luând în considerare sprijinul tot mai mare pentru aderarea la UE în Islanda, să salute intenția exprimată de autoritățile locale de a organiza un referendum până în 2027 privind reluarea negocierilor de aderare la UE și să se angajeze să respecte rezultatul acestuia, astfel cum a fost exprimat în mod democratic de poporul islandez; între timp, să colaboreze proactiv cu guvernul islandez pentru a promova beneficiile aderării la UE și a se pregăti mai temeinic pentru un nou proces de aderare în cazul în care Islanda își reactivează oficial cererea, intensificând imediat cooperarea pe teme de interes comun și oferind asistență din partea UE pentru a combate amenințările hibride și ingerințele străine;

(ac) să felicite guvernul Islandei pentru decizia de a începe discuții pentru un parteneriat de securitate și apărare cu UE; să indice că acordul va fi fundamental pentru viitoarele relații UE-Islanda;

(ad) să recunoască Norvegia ca aliat-cheie al UE și al NATO și să sublinieze necesitatea continuă de a consolida cooperarea în materie de securitate și apărare, cu alinierea deplină la angajamentele NATO; în acest sens, aderarea Norvegiei la UE

ar întări atât interesele sale naționale, cât și reziliența geopolitică a UE prin eliminarea lacunelor critice în apărarea colectivă a acesteia din urmă (în special în ceea ce privește zona GIUK), să exploreze o cooperare mai strânsă cu Norvegia, inclusiv posibila extindere la Norvegia a articolului 42 alineatul (7) din Tratatul privind Uniunea Europeană și posibila aderare a Norvegiei la UE; să sublinieze că o cooperare cuprinzătoare în domeniul apărării cu Norvegia este deja posibilă, după cum o demonstrează cooperarea nordică solidă în domeniul apărării, care ar trebui să servească drept model pentru legături mai strânse între UE și Norvegia;

(ae) ținând seama de rolul esențial al Norvegiei în securitatea energetică a UE, care reprezintă peste 30 % din importurile de gaze ale UE în 2024, să consolideze cooperarea în ceea ce privește reziliența energetică și diversificarea aprovizionării ca instrument-cheie – alături de alte proiecte strategice de infrastructură, cum ar fi coridorul gazelor din Marea Baltică – pentru a obține autonomia strategică a UE, o reziliență sporită și o dependență redusă de aprovizionarea cu energie din Rusia;

(af) să salute Norvegia pentru sprijinul permanent față de Ucraina, inclusiv cu referire la decizia de a aloca aproape 600 de milioane EUR pentru sistemele ucrainene de apărare aeriană;

(ag) luând în considerare că Parlamentul este extrem de preocupat de importanța geopolitică tot mai mare a Groenlandei, preocupare exacerbată de declarațiile unor actori externi care pun sub semnul întrebării dispozițiile constituționale ale Danemarcei și suveranitatea acesteia și date fiind relatările privind amestecul unor actori externi în afacerile sale interne, în special declarațiile administrației americane, să reafirme respectul pentru dreptul Groenlandei la autodeterminare, subliniind că deciziile privind viitorul constituțional și relațiile internaționale ale Groenlandei trebuie luate exclusiv de către poporul groenlandez, fără presiuni externe;

(ah) luând în considerare relevanța din ce în ce mai mare a Groenlandei în cadrele de securitate arctice și europene, alături de creșterea sprijinului pentru aderarea la UE în rândul populației Groenlandei, evidențiată de sondaje care sugerează că aproximativ 60 % dintre groenlandezi sunt în prezent în favoarea readerării la UE, să salute orice inițiativă potențială a guvernului Groenlandei de a-și întări legăturile politice, instituționale și economice cu UE; să încurajeze UE să se angajeze în parteneriate strategice și economice mai aprofundate, inclusiv în contextul unei eventuale aderări, dacă și atunci când poporul groenlandez dorește acest lucru; în acest sens, să sublinieze că aderarea la UE, care dă acces la inițiative precum Iris^2 și Galileo ar face ca Groenlanda să aibă un cuvânt

mai greu de spus în guvernarea arctică, ar oferi acesteia mijloacele necesare pentru a-și proteja ecosistemele esențiale și ar permite dezvoltarea sustenabilă a infrastructurii critice pe măsură ce apar noi rute comerciale nordice, întărindu-i în același timp securitatea;

(ai) să ia act de prima strategie de securitate a Groenlandei intitulată „Groenlanda în lume: nimic despre noi fără noi – Politica externă, de securitate și de apărare a Groenlandei în perioada 2024-2033”, care reflectă principiul implicării temeinice a popoarelor din regiunea arctică în elaborarea politicilor care le afectează regiunea; să ia act de recomandarea din strategie de a înființa un centru pentru pace la Nuuk, care să promoveze dialogul și să faciliteze cercetarea și medierea;

(aj) să recunoască că Groenlanda s-a aliniat la sancțiunile UE împotriva Rusiei după invadarea Ucrainei; să sublinieze că deschiderea biroului Comisiei Europene la Nuuk marchează o nouă etapă în cooperare cu Groenlanda, care, deși nu este un stat membru, întreține de mult timp o relație de asociere strânsă cu UE, beneficiind de sprijinul său financiar, inclusiv în sectorul educației;

(ak) să consolideze colaborarea cu Canada; să sublinieze relevanța strategică a parteneriatului UE-Canada în lumina valorilor democratice comune și a responsabilităților globale și să promoveze cooperarea în materie de securitate și apărare în regiunea arctică, ca parte a unei agende UE-Canada ambițioase și orientate spre viitor;

(al) să sublinieze, în special, necesitatea unei cooperări sporite pentru a combate activitățile răuvoitoare ale Rusiei și Chinei în regiunea arctică, promovând în același timp dezvoltarea economică și reamintind că cooperarea militară poate consolida, de asemenea, comunitățile locale; să dezvolte un dialog structurat în cadrul Acordului economic și comercial cuprinzător UE-Canada[3], axat pe protecția ecosistemelor și a biodiversității, pe punerea în aplicare a standardelor internaționale de mediu, pe infrastructura rezilientă, pe securitatea rutelor maritime și pe integrarea cunoștințelor indigene în procesele decizionale; să reamintească potențialul ridicat al cooperării UE-Canada în asupra resurselor naturale canadiene; să încurajeze o cooperare mai strânsă în domeniile științifice și culturale pentru a capacita populațiile indigene și a întări reziliența regiunii arctice; să sublinieze că colaborarea privind dezvoltarea și gestionarea

---

3 Acordul economic și comercial cuprinzător (CETA) dintre Canada, pe de o parte, și Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, (JO L 11, 14.1.2017, p. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2017/37/oj).

infrastructurii și modelele de parteneriat indigen este esențială pentru cooperarea UE-Canada; să acorde prioritate măsurilor rapide de aprofundare a cooperării politice, economice și de securitate cu Canada, având în vedere rolul său de membru fondator al Consiliului Arctic și de partener strategic al UE;

(am) să promoveze dialogul UE-SUA privind regiunea arctică; să evidențieze numeroasele provocări comune pentru UE și SUA în regiunea arctică, de la climă la cooperarea în materie de securitate; să sublinieze că cooperarea UE-SUA în regiunea arctică este fundamentală pentru a limita Rusia și China și pentru a asigura securitatea comună între UE și SUA;

(an) să sublinieze că este necesar un dialog regional mai serios cu partenerii din regiunea arctică cu vederi similare și să propună liderilor UE să îi strângă laolaltă pe liderii acestor parteneri pentru a pune la punct o strategie arctică comună, substanțială și viabilă pe termen lung;

(ao) să întărească guvernarea și cooperarea multilaterală prin Consiliul Arctic, îndeosebi acum, când la președinția sa se află Regatul Danemarcei, preluată de Groenlanda pentru perioada 2025-2027; în acest sens, să îi îndemne pe toți membrii să susțină cadre de guvernanță pașnice, bazate pe norme de drept, și să restabilească o cooperare multilaterală funcțională, cu un accent deosebit pe protecția mediului, dezvoltarea sustenabilă și drepturile popoarelor indigene;

(ap) să intensifice cooperarea cu state cu statut de observator din Consiliul Arctic precum Japonia și Coreea de Sud, punând accentul pe tehnologia durabilă, pe utilajele de spart gheața și pe siguranța maritimă, protejând în același timp interesele strategice ale UE;

(aq) să își reînnoiască eforturile de susținere a cererii UE de a deveni observator cu drepturi depline în Consiliul Arctic și să consolideze participarea UE la grupurile de lucru ale Consiliului Arctic;

(ar) să crească finanțarea și sprijinul pentru cooperarea cu principalele instituții arctice, cum ar fi Consiliul Economic Arctic, Forumul primarilor din regiunea arctică și Comitetul permanent al parlamentarilor din regiunea arctică, inclusiv prin consolidarea capacităților, proiecte comune și inițiative de cercetare, recunoscând rolul esențial al acestora în promovarea dezvoltării sustenabile și a implicării locale în întreaga regiune arctică;

(as) să ia act că o strategie modernizată și consolidată a UE pentru regiunea arctică necesită și resurse financiare suplimentare; să se asigure prin urmare că următorul cadru financiar multianual

stimulează investițiile strategice în capacitățile de transport maritim în regiunea arctică, în sisteme moderne de comunicații, în centre logistice și în infrastructura de sprijin, inclusiv în spărgătoare de gheață; subliniază că astfel de investiții trebuie să garanteze respectarea strictă a standardelor de mediu și să asigure participarea însemnată a popoarelor indigene la planificarea și punerea în aplicare a politicilor;

(at) să întărească mandatul trimisului special pentru chestiunile legate de regiunea arctică, asigurând-i o autoritate mai clară, resurse adecvate și responsabilități de monitorizare a evoluțiilor în materie de securitate și de mediu, de reprezentare a UE în forurile regiunii arctice, de coordonare a politicii privind regiunea arctică, de colaborare cu comunitățile indigene și de informare a Consiliului și Parlamentului;

(au) să solicite înființarea unei unități dedicate regiunii arctice în cadrul SEAE pentru a promova o colaborare mai cuprinzătoare și mai proactivă cu statele arctice și cu părțile interesate; să sublinieze că UE ar trebui să trateze regiunea arctică ca pe un partener de lungă durată în chestiuni de prosperitate sustenabilă, dând întâietate colaborării în chestiuni economice, de mediu și de securitate; să îndemne SEAE să acumuleze mai multe cunoștințe specializate specifice regiunii arctice, inclusiv prin formarea personalului și o cooperare mai strânsă cu comunitățile și instituțiile arctice, și să implice UE într-o participare mai activă la grupurile de lucru ale Consiliului Arctic; să releve că această consolidare a capacităților trebuie susținută printr-o finanțare suficientă, inclusiv resurse pentru formarea personalului, cercetare și legarea de parteneriate cu comunitățile și instituțiile arctice, pentru ca în politica pentru regiunea arctică UE să aplice o abordare multilaterală, fundamentată, pragmatică și coordonată;

(av) să exploreze și să stabilească o reprezentare oficială a UE în Insulele Feroe pentru a consolida dialogul politic, cooperarea în domeniul pescuitului, reziliența la schimbările climatice și dezvoltarea durabilă și pentru a consolida prezența strategică a UE în regiunea Atlanticului de Nord;

2. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului, Comisiei, Vicepreședintei Comisiei / Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și, spre informare, guvernelor și parlamentelor statelor din regiunea arctică, precum și organizațiilor reprezentative indigene.